

אחרי מותו של סרטאווי הקימה המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני קרן על-שמו, והודו לט להעניק מדי שנה, ביום מותו, פרס על מחקר ויצירה בסוגיות יסוד של העם הפלסטיני ובנושא הררשיח הישראלי-פלסטיני.

שניים נבחרו השנה לקבל את הפרס: פלסטיני וישראלי, שני סופרים. האחר הוא ראג'ה שחארה, עוררדין מרמאללה, שכתב ספר בשם הדרך השלישית. בספר זה פותח שחארה חלון אל תוך חייו של אדם החי מזה 17 שנה תחת מישטר של כיבוש. הוא מספר על חיי היומיום בשטחים הכבושים. הוא מסביר בספר כי יש שלוש ררכים לנכבש להתמודד עם הכיבוש. האחת היא דרך המילחמה האלימה, השניה היא ויתור והשלמה והדרך השלישית, הדרך שבה בחר הוא, היא דרך ה"צומוד" — ההיצמרות לקרקע, לארמה, למולדת.

ראג'ה שחארה לא נכח בטקס בעצמו. מכיוון שהוא נמצא בימים אלה בארצות-הברית. את הפרס בסך 50 אלף שקל, קיבל בשמו אביו, עוזי שחארה, עוררדין גם הוא.

לעזי שחארה עבר עשיר במחנה השלום הפלסטיני. הוא היה חבר המישלחת הפלסטינית לשיחות-הפיוס שנערכו בלואן שבשווייץ בשנת 1949, והציע או שלום ישיר בין ישראל והפלסטינים. הוא התנגד לסיפוח הגדה המערבית לירדן. הוא גם היה האיש הראשון שהציע, מייד אחרי הכיבוש הישראלי ב-1967, לחתום חוזה שלום עם ישראל ולהקים מדינה פלסטינית בגדה וברצועה.

הסופר היהודי-ישראלי, שהתחלק עם שחארה בפרס, היה עמוס קינן. הוא זכה בו על סיפורו בדרך לעין-חרוד, שבו הוא מתאר בסיפור רמיזני מה שקורה במדינת-ישראל אחרי שהיתה כה הפיכה צבאית. הספר עורר הדים רבים והיה נושא לוויכוחים ברחבי הארץ.

מילים, לא רובים. מקבלי הפרסים הודו על הפרס ואחר-כך עלו הנאמים. על הרוכן היה מודבק סמל המועצה הישראלית, המורכב משני הרגלים — הישראלי והפלסטיני. בשנה שעברה, סיפרה הסופרת יעל לוטן, שהינחתה את הערב, כשערכנו את האזכרה הראשונה לסרטאווי, חודש אחרי הרצח, הזמנו את המישטרה, מכיוון שהגיעו שמועות שונות על אנשים שאיימו להתנגד לטקס. השוטרים, שראו את הרגל הפלסטיני כסמלנו, החרימו אותו והזמינו את ראשי המועצה לחקירה. מאוחר יותר הכריע היועץ המישפטי לממשלה בשאלה זו וקבע כי סמל המועצה אינו אסור. אך בינתיים המישטרה השמידה את הסמל, כלומר השמידה כעצמה את הראיות שהתכור נה להשתמש בהן במישפט.

ראשון הדוברים היה ר"ד סארי נוסייכה מאוניברסיטת ביריות. הוא ריכר אנגלית. אחריו עלו הר"ד מתי פלד, אורי אגנני ור"ד סאמי מרעי מאוניברסיטת חיפה, שריכרו עברית.

אלה לא היו נאומים פוליטיים, והדוברים לא ריכרו כסיסמות. חלקם סיפרו על פגישות עם סרטאווי, ובעיקר על אומץ-ליבו האגדתי. איש שהתחיל את דרכו כפראי, מנהיג אירגון וחוס משלו, השתכנע, דווקא משום שבא מכיוון ההתנגדות האלימה, שהדרך היחידה להגשים את שאיפת הלאום הפלסטיני למדינה משלו היא דרך ההיברות עם ישראלים. אמר ועשה.

אחרון הדוברים ככינס היה עות'מאן סרטאווי, כידודו של עיצאם. עות'מאן, מן הכפר סרטה שבגדה המערבית, ריכר ערבית וסיים את דבריו בתיקווה כי האזכרה בשנה הבאה תערכ בקפרי, בקרב בני-המשפחה. מי שבלט ביותר בטקס הצנוע אך המרגש היה האיש שנעדר: עיצאם סרטאווי עצמו, שהקריב את חייו כדי שיוכלו יהודים ופלסטינים לשבת יחד ולדבר במילים, ולא ררך קני הרובים.

כיום ואז - סריטה היתה תמיד בעלת חזה שופע, בתמונה למעלה מצבע בלונדיני לחוס. למטה - כך היא נראית כיום אחרי שהכיתה את השיער

בגיל 47 מרגישה סריטה בשיא פריחתה ויש לה דוגמאות טובות מהוליווד, מעשם היא חוזרת עכשיו

השני, שבו היא מחליפה בגדים לצורך התצלומים, ואני מעידה שהכל במצב מצויין, א"א, כולל כל הבליטות וכל הזוויות.

ונא לזכור כי סריטה בת 47. ומה חלומה הבא?

בגיל 50 אני רוצה להופיע בפליי-בוי, רוצה להצטלם עכורם. אולי לא להיחשף עד הסוף, כמו חלק מהנערות, אך יש לי מה להציג, את רואה?"

בגיל 50 לפליי-בוי?

מה יש. היום לא רואים אשה כגיל כזה כמבוגרת מדי. להיפך! היום אשה כגיל כזה היא בשיא פריחתה. קחי, למשל, את ג'ין קרלינס, שבגיל 52 הצטלמה בעירום עבור פליי-בוי. אחרי הפירסום של תצלומיה נערך מישאל בין הגברים בארצות-הברית, ובו נשאלו עם איה אשה היו רוצים לבלות. רבים, רבים מאד השיבו שהם בוחרים בג'ון קולינס!

בהצלחה, סריטה, ושיחיה לי את התצלומים של פליי-בוי?

חכי, בעוד שלוש שנים.

אגודרה לשיקוף. סריטה התחילה בגיל צעיר. בת 16 — היא היתה אשה נשואה במארוקו. היא עלתה לארץ

נותנת להם את המיספר 10? ראשית, רסי שאילי. הוא משהו שכל אשה צריכה לנסות לפחות פעם אחת. הוא נכר בכל המובנים, שנותן לאשה את ההרגשה שהיא מלכה. מיספר 10 אחר הוא הנרי ויינברג, שהיה גם עם אלזבט טיילור. ורורברט פוסטר, שאיתו יצאתי עכשיו שנתיים. עכשיו אני חופשיה כמו צפור.

איזה מיספר את נותנת לישראל אינבר, שאיתו בילית שלושה שבועות, כשהופיע בארץ?

לאנשים כאלה לא נותנים ציון. הוא פשוט גדול — אומן וזמר נהדר.

ומה עם יהורם גאון, שהיית חברה שלו שנה וחצי?

יורם גאון הוא פרסונאליטי. אנשים כמוהו לא מסמנים בציון. חוץ מזה, זה היה לפני כליכר הרבן. זמן ששכחתי, הוא נשאר יריד טוב שלי. עובדה, גרתי אצלם בבית עכשיו. אורנה קיבלה אותי נהדר.

איך את שומרת על עצמך?

אוכלת נכון ושומרת דיאטה. תראי איך אני נראית? והיא מציגה את צורתה המשגעת, וגוררת אותי לחרר

בגיל 50

שני גברים - סריטה נראית בתמונה למעלה עם רמי שאולי, ובתמונה למטה היא נראית עם יהורם גאון, שהיה חברה במשך שנה וחצי. אלו הם שניים בלבד מתוך עשרות מחזריה.

אותי. אמנם הייתי נשואה שלוש פעמים, אך הכרתי הרבה. ואיך הם?"

אפשר לחלק אותם לדרגות, וכמו שאמרתי לך — אין אצלי אפס. אם היה כזה, ממני יצא כדרגה גבוהה. אם נניח שאפשר לחלק את הגברים לעשר דרגות, הרי הדבר שהיה אהבתי-חיי היה בדרגה 11!

ואההו, יש דבר כזה?"

הכרתי שלושה גברים בדרגה עשר, ואחר בדרגה 11, והו רומן של עשר שנים, אלדרד סרי שמו, צעיר ממני כשמונה שנים. אז מה? זה לא משנה בכלל שהייתי מבוגרת ממנו בשמונה שנים. לקחה אותו ממני ספדרר דרור. אני בטוחה שהוא לא שכח אותי. יש כאלה שאמרו שהפסדתי 10 שנים מחיי כשהייתי איתו. הייתי נותנת לו עוד 10, חבל שהוא לא רוצה. כשעזב הייתי שבורת-לב. מה הפלא? אותו לא הייתי צריכה ללמד כלום, מקסימום ללטש אותו. מי השלושה האחרים שהייתי

ה כל שלא באתם ופגשתם אצלי את סריטה אברגל. לפני כמה ימים פגשתי אותה, אחרי הפסקה ארוכה מאוד. היא נראית טוב, הלואי עליכם. מה נשמע, סריטה? אני שואלת, והיא משיבה, ומשיבה, ומשיבה שיגעון!

מי היא סריטה? פעם היתה ספרית בתל-אביב. חתיכה משגעת. קוקטית כמו שרק הצרפתיות יודעות להיות. היא מקובלנקה, מזמרת עברית עם מיכטא צרפתי בולט. לפני 15 שנים עזבה ללוס-אנג'לס, שם יש לה מיספרה מצליחה. כמו אחיה ואחותה, שאף הם בעלי מיספרות שם. זה לה הביקור הראשון אחרי העדרות של חמש שנים. מה הביא אותך ארצה, סריטה?"

90% באתי בגלל עצמי. וה-10% הנותרים בגלל אהבתי-חיי הגדולה. אהבת חייד?"